

פרק א': פרשנות

הגדרות
[2]

1. בפקודה זו —

"בית המשפט" — בית המשפט המוסמך לענייני פשיטת רגל לפי פקודה זו;

"החלטה" או "החלטה רגילה" של אסיפת נושים — החלטה שנתקבלה בה ברוב ערך תביעותיהם של הנושים הנוכחים בה, בעצמם או על ידי שלוח, ומשתתפים בהצבעה על אותה החלטה;

"החלטה מיוחדת" של אסיפת נושים — החלטה שנתקבלה בה ברוב מנין הנושים הנוכחים בה, בעצמם או על ידי שלוח, ומשתתפים בהצבעה על אותה החלטה ובשלושה רבעי ערך תביעותיהם;

"העברה" — לרבות הקניית נכסים והמחאתם;

[[8]30] "חבות" — התקשרות, התחייבות, הסכמה או הבטחה, מפורשות או משתמעות, העשויות להביא, עמן או עם הפרתן, לתשלום כסף או שווה כסף, ולרבות גמול בעד עבודה שנעשתה, והוא — אף אם סכום החבות אינו קצוב או לא ניתן להיקבע לפי כללים מוגדרים או שהוא נתון לשיקול דעת, או שהוא מותנה או טרם חל זמן פרעונו, ולגבי הפרה — אף אם לא קרתה או לא היתה עשויה לקרות לפני הפטרו של החייב;

"חוב בר-תביעה" — כל חוב או חבות שניתן לפי פקודה זו לתבעם בפשיטת רגל;

"טובין" — לרבות זכויות בהם;

"מוציא לפועל" — כמשמעותו לפי חוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז—1967, לרבות כל מי שמוסמך לבצע הליך גביה לפי כל דין;

"נאמן" — הנאמן בפשיטת רגל על נכסיו של חייב;

"נושה מוכטח" — מי שבידו שעבוד או עיכבון על נכסי החייב או על חלק מהם, בחזקת ערובה לחוב המגיע לו מהחייב;

"נכסים" — מקרקעין ומיטלטלין מכל הגדר שהוא, ובכלל זה כספים ונשעים, בין בישראל ובין מחוצה לה, ולרבות חיוב, זיקת הנאה, זכות, ריווח וזיקה מכל הגדר שהוא, בין הווים ובין עתידים, בין מוקנים ובין מותנים, הנובעים מנכסים כאמור או כרוכים בהם;

[37 רישה]

"נכסי פושט רגל" — הנכסים העומדים לחלוקה בין נושיו לפי פקודה זו;

"תובע" — נושה שהגיש תביעה לפי הוראות פרק ג';

"תקנות" — לרבות טפסים;

"השר" — שר המשפטים.

פרק ב': הליכים בפשיטת רגל

סימן א': ממעשה פשיטת רגל עד צו כינוס

2. (א) חייב, לענין פקודה זו, הוא אדם בן שמונה עשרה שנה ומעלה, ללא הבדל אזרחות ובין שמקום מושבו בישראל ובין שלא בישראל, אשר בזמן שהוא עשה, או שנעשה לו, מעשה פשיטת רגל נתקיימה בו אחת מאלה:

מיהו חייב
[(1)3]

(1) הוא עצמו היה בישראל;

(2) היה גר כרגיל בישראל או היה לו בה מקום מגורים;

(3) ניהל עסקים בישראל, בעצמו או על ידי מורשה או מנהל;

(4) היה חבר בחברת-בני-אדם או בשותפות שניהלו עסקים בישראל.

(ב) אף מי שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים יכול שיהיה בגדר חייב אם נתקיימו בו שאר התנאים לכך האמורים בסעיף קטן (א) ואם לדעת בית המשפט סביר הוא שהנושים נשאו ונתנו עמו כאילו מלאו לו שמונה עשרה שנים.

3. נושה שהשיג נגד חייב פסק דין חלוט לתשלום סכום כסף, והוצאתו לפועל לא עוכבה כדין, זכאי לבקש להמציא לחייב בישראל, או ברשות בית המשפט בחוץ לארץ, התראת פשיטת רגל; לענין התראת פשיטת רגל –

התראת פשיטת
רגל
[(2)3(ג)]

(1) יראו את מי שזכאי אותה שעה לאכוף פסק דין חלוט כמי שהשיגו;

(2) "פסק דין חלוט" – לרבות צו חלוט, ולרבות שטר חליפין, שטר חוב ושיק שהוגשו לביצוע ללשכת ההוצאה לפועל לפי סעיף 81א לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, ולא הגיש החייב התנגדות לביצועם או שהתנגדותו נדחתה בפסק דין חלוט או בהחלטה חלוטה.

[תשל"ו]

4. (א) בהתראת פשיטת רגל יידרש החייב לשלם את החוב הפסוק בהתאם להוראות פסק דין חלוט, או להבטיחו או להתפשר עליו להנחת דעת הנושה או דעת בית המשפט, ויפורשו התוצאות של הפרת הנדרש בה.

תכנה של התראת
פשיטת רגל
[(3)3]

(ב) התראת פשיטת רגל תהיה בטופס שנקבע ותומצא בדרך שנקבעה.

(ג) בהתראת פשיטת רגל אפשר לציין מורשה שיפעל מטעם הנושה לענין תשלום או דבר אחר שנדרש למסור לנושה או לעשות להנחת דעתו.

(ד) לא יראו התראה כנטולת תוקף מחמת זאת בלבד שהנקוב בה כסכום מגיע עולה על הסכום המגיע למעשה, אלא אם תוך הזמן הניתן לתשלום הודיע החייב לנושה שהוא חולק על תקפות ההתראה על סמך הטעות האמורה; אולם אם החייב לא הודיע כך לנושה יראו כאילו מילא אחרי התראת פשיטת הרגל אם תוך הזמן שניתן הוא נקט אמצעים שהיו מביאים למילוייה אילו נקב בה הסכום המגיע למעשה.

5. מעשה פשיטת רגל הוא לחייב, אם עשה או נעשתה לו אחת מאלה:

מעשה פשיטת רגל
[(2)3]

(1) בישראל או במקום אחר –

(א) נתן נכס מנכסיו מתנת מרמה או העבירו העברת מרמה;

(ב) העביר או שעבד נכס מנכסיו העברה או שעבוד, שאילו נעשו כשהוא מוכרז פושט רגל היו בטלים משום העדפת מרמה לפי כל דין תקף אותה שעה;

- (2) בכוונה להתחמק מנושיו או לדחותם הוא עשה אחת מאלה:
- (א) יצא את הארץ, או בהיותו בחוץ לארץ נשאר שם;
- (ב) עזב את בית מגוריו, או הוקיר רגליו ממקום עסקיו. או מגוריו הרגיל, או התחמק ממקום אחר שבו מצוי נושה;
- (ג) התבודד כדי שלא יוכלו נושיו להתקשר עמו;
- (3) עוקל נכס מנכסיו ונמכר בהוצאה לפועל על פי צו בית משפט;
- (4) הגיש לבית המשפט הצהרה שאינו יכול לשלם את חובותיו, או בקשה שיוכרו פושט רגל לפי הוראות פקודה זו;
- (5) הודיע לנושה מנושיו כי הפסיק, או עומד להפסיק, לשעה או לצמיתות, לשלם את חובו;
- (6) לא מילא אחר הדרישות שבהתראת פשיטת רגל לפי פקודה זו תוך שבעה ימים לאחר שהומצאה לו בישראל, או תוך הזמן שנקבע לכך. בצו בית המשפט שהתיר את ההמצאה אם הומצאה בחוץ לארץ, ולא הניח את דעת בית המשפט כי יש לו תביעה שכנגד או קיזוז או דרישה שכנגד שאינם פחותים מסך החוב הפסוק ושלא היה בידו לעוררם בתובענה שניתן בה פסק הדין; לענין זה, "חוב פסוק" – לרבות סכום שניתן צו חלוט לשלמו, ו"תובענה" – לרבות הליכים שבהם ניתן הצו.

6. עשה חייב מעשה פשיטת רגל, רשאי בית המשפט, על סמך בקשת פשיטת רגל שהגיש נושה או החייב, ובכפוף לתנאים האמורים להלן, ליתן צו להגנת נכסי החייב; לצו כאמור ייקרא צו כינוס.

7. לא יוכל נושה להגיש בקשת פשיטת רגל נגד חייב אלא אם נתקיימו כל אלה:
- (1) החוב שחב החייב לנושה המבקש, ואם היו המבקשים שני נושים או יותר – סך כל החיובות שהוא חב להם, אינו פחות מאלף שקלים;
- (2) החוב הוא סכום קצוב בכסף שיש לשלמו מיד או בזמן עתיד קבוע;
- (3) מעשה פשיטת הרגל שעליו מסתמכת הבקשה אירע תוך שלושה חדשים לפני הגשתה;
- (4) מקום מושבו של החייב הוא בישראל, או שתוך שנה לפני הגשת הבקשה גר כרגיל בישראל או היה לו בה בית מגורים או מקום עסקים או שניהל עסקים בישראל בעצמו או על ידי מורשה או מנהל או היה חבר בחברת-בני-אדם או בשותפות שניהלו עסקים בישראל על ידי שותף או שותפים או מורשה או מנהל.

8. היה המבקש נושה מובטח, יציין בבקשתו שהוא מוכן לוותר על ערוכתו לטובת הנושים אם יוכרו החייב פושט רגל, או יתן אומדן שוויה של הערובה; נתן המבקש אומדן כאמור, אפשר שיצורף כנושה מבקש לענין עורף החוב המגיע לו, לאחר ניכור השווי הנאמד, כאילו היה נושה לא מובטח.

9. לא תוגש בקשת פשיטת רגל נגד תאגיד או חבר בני אדם שניתן לפרקם לפי פקודת החברות² או לפי פקודת האגודות השיתופיות.³

² חוקי אי, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 163.

³ חוקי אי, כרך א', פרק כ"ח, עמ' 336.

10. בקשתו של נושה תאומת בתצהיר, שלו עצמו או של אדם אחר מטעמו היודע את העובדות, והיא תומצא בדרך שנקבעה.	אימות המצאה [1(6)]
11. בית המשפט בדונו בבקשת הנושה ידרוש ראיות לחובו של הנושה המבקש, להמצאת הבקשה ולמעשה פשיטת הרגל או לאחד ממעשי פשיטת הרגל שנטענו בבקשה, ואם הניחו הראיות את דעתו רשאי הוא ליתן צו כינוס לפי הבקשה.	ראיות בחובות [2(6)]
12. להוכחת הטענות שבבקשתו רשאי הנושה המבקש, בשעת הדיון בבקשה, לדרוש שיוצגו פנקסי החייב לפני בית המשפט ולהזמין את החייב עצמו להעיד.	זכות להעיד את החייב [3(6)]
13. בית המשפט, בדונו בבקשת הנושה, רשאי לברר מה היתה התמורה לחוב פסוק, ואם היתה לפניו ראיה למרמה, לקנוניה או לעיוות דין, או שהוכח קיומו של חוב בריבית או בריבית חבויה, או שהוכח הפסוק, רשאי הוא לברר תקפותו של החוב הפסוק.	חקירת תוקף החוב ותמורתו [4(6)]
14. אם הראיות שהובאו לפי סעיף 11 לא הניחו את דעת בית המשפט, או אם הראה החייב להנחת דעת בית המשפט שהוא יכול לשלם את חובותיו או שנטעם מספיק אחר אין ליתן צו, רשאי בית המשפט לדחות את הבקשה.	עילות לדחיית הבקשה [6(6)]
15. כשהמעשה שעליו מסתמכת בקשת הנושה הוא הפרת דרישה בהתראת פשיטת רגל לשלם חוב פסוק, להבטיחו או להתפשר עליו, רשאי בית המשפט לדחות את הבקשה, או לעכב את הדיון בה, בשל ערעור תלוי ועומד על פסק הדין.	דחייה או עיכוב בגלל ערעור [5(6)]
16. (א) התייצב החייב לדיון בבקשה וכפר שהוא חייב חוב לנושה, בכלל או בכסום שיש בו להצדיק הגשת הבקשה נגדו, רשאי בית המשפט, במקום לדחות את הבקשה, לעכב את כל ההליכים בה לזמן הדרוש למשפט בדבר החוב, ורשאי הוא לדרוש שתינתן ערובה לתשלום כל חוב שיוכח נגד החייב לזכות המבקש במהלך המשפטי הרגיל והוצאות הוכחתו. (ב) עוכבו הליכים, רשאי בית המשפט ליתן צו כינוס על סמך בקשתו של נושה אחר, אם ראה שמן הצדק לעשות כן מחמת ההשהיה הנגרמת בעיכוב ההליכים או מחמת סיבה אחרת, ומשעשה כן ידחה, בתנאים שייראו לו צודקים, את הבקשה שהליכיה עוכבו.	עיכוב הליכים מחמת הכחשה [7(6), (8)]
17. (א) לא יהיה חייב זכאי להגיש בקשת פשיטת רגל אלא אם נתקיימו אלה: (1) חובותיו אינם פחותים מאלף שקלים; (2) מספר נושיו הוא לפחות שניים; (3) צירף לבקשתו דין וחשבון על חובותיו ונכסיו לפי הטופס שנקבע. (ב) החייב יפרש בבקשתו את הטענה שאיננו יכול לשלם את חובותיו, ואין צורך בהגשת הצהרה כאמור בסעיף 5(4).	בקשת חייב [1(7) רישו, (2)] [תשל"ו]
18. לא יתן בית המשפט צו כינוס לפי בקשת החייב אלא אם שוכנע כי, בשים לב להליכי הוצאה לפועל שננקטו או שעדיין ניתן לנקוט נגד החייב ובשים לב לשאר נסיבות הענין, הליכי פשיטת רגל הם הדרך הנאותה.	סייג למתן צו כינוס [1(7) סיפה] [תשל"ו]
19. אין חזרה מבקשה שהוגשה – בין של נושה ובין של חייב – אלא ברשות בית המשפט.	חזרה מבקשה [3(7), (9)(6)]
20. (א) משניתן צו כינוס יהיה הכונס הרשמי שלייד בית המשפט הכונס של בכסי החייב, ומכאן ואילך, ובאין הוראה אחרת כפקודה זו, לא תהיה תרופה לנושה נגד החייב לו חוב	פעולת צו כינוס [8]

בר-תביעה, ולא יפתח שום נושה כתובענה או הליכים משפטיים אחרים, אלא כרשות בית המשפט ובתנאים שיראה לקבוע.

(ב) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מכוחו של נושה מובטח לממש את ערובתו או לעשות בה בדרך אחרת.

21. משהוגשה הבקשה רשאי בית המשפט, אם נוכח שיש צורך לעשות כן להגנת הנכסים, למנות את הכונס הרשמי, עוד לפני מתן צו הכינוס, להיות כונס זמני של נכסי החייב או חלק מהם ולהורות לו להחזיק באותם נכסים מיד.

כונס נכסים זמני
(9)

22. (א) משהוגשה הבקשה רשאי בית המשפט לעכב כל תובענה, הוצאה לפועל ואמצעי אחר על פי דין נגד החייב.

עיכוב הליכים
(10)

(ב) כל בית משפט או בית דין שהוכח לו כי נגד נתבע במשפט התלוי ועומד לפניו קיימת עתירת פשיטת רגל, רשאי לעכב את הליכי המשפט או להתנות את המשכם בתנאים שיראה.

(ג) המצאת צו לעיכוב לפי סעיף זה יכול שתהיה במשלוח העתק שלו, חתום כחותמת בית המשפט, בדואר, לתובע או לצד אחר שנקט את ההליך.

(ד) על אף האמור בסעיף זה –

(1) לא יעכב בית המשפט תובענה נגד פושט רגל אם הפטרו לא היה משמש בה הגנה;

(2) לא יעכב בית המשפט בעל משכנתה או נושה מובטח אחר בהפעלת תרו-פותיהם המשפטיות לענין הערובה שברשוחם.

23. (א) ראה הכונס הרשמי של נכסי חייב, שטיב נכסי החייב או עסקיו, או טובת הנושים דרך כלל, מצריכים מינוי מנהל-מיוחד לנכסים או לעסקים, זולת הכונס, רשאי הוא, לפי בקשת נושה, למנות להם מנהל ולהגדיר את סמכויותיו; מנהל שנתמנה כאמור ישמש בתפ-קידו עד שהכונס, או הנאמן אם נתמנה, ישחררו אותו או יעבירוהו מכהונתו לפי שיקול דעתם.

מנהל מיוחד
(11)

(ב) המנהל המיוחד יתן ערובה ודו"חות בדרך שיוורה הכונס הרשמי.

(ג) המנהל המיוחד יקבל שכר כפי שיקבעו הנושים בהחלטה באסיפה רגילה, ואם לא החליטו – כפי שיצווה הכונס הרשמי.

24. הודעה על מתן צו כינוס תפורסם ברשומות ובעתון בדרך שנקבעה; ההודעה תפרט את שם החייב, מענו ומשלח ידו, יום מתן הצו, בית המשפט שנתנו ותאריך הבקשה.

פרסום צו כינוס
(12)

סימן ב' : דו"ת, חקירה ואסיפה

25. (א) חייב שניתן נגדו צו כינוס יערוך ויגיש לכונס הרשמי דו"ת על מצב עסקיו, ובו יפרט את נכסיו, חובותיו וחבויותיו, שמות נושיו, מענם ומשלח ידם, את הערובות שנושיו מחזיקים בהן, את התאריכים שבהם ניתנו הערובות, וכל ידיעה אחרת שנקבעה או שהכונס דרש אותה.

דו"ת החייב על מצב עסקיו
(14)

(ב) דו"ת לפי סעיף זה יינתן בטופס שנקבע, יאומת בתצהיר, ויוגש תוך שלושה ימים מיום מתן הצו אם ניתן לבקשת החייב, ותוך שבעה ימים מיום מתן הצו אם ניתן לבקשתו של נושה; בית המשפט רשאי מטעם מיוחד להאריך את המועד להגשתו.